

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 349-1992

Fq.Con.núm.33/27

V Legislatura

Any 1999

Número 3

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Lluïsa Dubón i Pretus.

Sessió celebrada dia 29 de setembre del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

- 1) *De l'Hble. Sra. Consellera de Sanitat i Consum per tal d'informar sobre el programa i la política que pensa dur a terme durant la legislatura present (RGE núm. 2542/99).*

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats, començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. MARÍ I BONET:

Joan Marí i Bonet per Joan Marí i Tur.

EL SR. RAMON I JUAN:

Miquel Ramon en substitució de Margalida Rosselló.

I.1) Compareixença de l'Hble. Sra. Consellera de Sanitat i Consum per tal d'informar sobre el programa i la política que pensa dur a terme durant la legislatura present (RGE núm. 2542/99).

LA SRA. PRESIDENTA:

El punt únic de l'ordre del dia de la sessió d'avui consisteix en la compareixença, a petició del Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Sra. Consellera de Sanitat i Consum, Aina Salom i Soler, per tal d'informar sobre el programa i la política que pensa dur a terme durant la legislatura present.

Assisteix acompanyada dels alts càrrecs que estarem a continuació: Sr. Josep Maria Pomar i Reynés, director general de Sanitat; Sr. Miquel Angel Cabeza i Rodríguez, director general de Consum; Sr. Gabriel Payeras i Muntaner, secretari general tècnic; Sr. Adolfo Marqués i Bravo, director gerent del Serbasa; Sra. Charo Martín i López, cap de Premsa i Sr. Pere Vallespir i Escandell, cap de Gabinet.

Atès que és aquesta la primera vegada que compareix l'Hble. Sra. Consellera de Sanitat i Consum, en nom de la Mesa li volem donar la benvinguda i desitjar-li molts d'encerts en la seva tasca.

Té la paraula l'Hble. Sra. Consellera de Sanitat i Consum, Aina Salom i Soler, per fer la seva exposició oral.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. presidenta, senyores i senyors diputats, com a consellera de Sanitat i Consum, del nou Govern de progrés d'aquesta comunitat autònoma, em propòs un lema com a fita del meu mandat: "des d'aquest moment únicament cal anar endavant", per això he volgut comparèixer davant aquesta comissió de Benestar Social del Parlament de les Illes Balears, perquè pens que és el meu primer deure exposar als representats del nostre poble quins seran els eixos que definiran la política de salut i consum, que el meu departament fa comptes dur a terme en els propers anys.

Les distintes línies d'actuació, que aniré exposant al llarg de la meua intervenció, es poden resumir en cinc grans estratègies, que vull que marquin una important inflexió respecte del paper que fins ara ha jugat la Conselleria de Sanitat i Consum, i que han de permetre un canvi que resitui la defensa de la salut dels ciutadans com un element clau de la política d'aquest nou govern.

En primer lloc, la nostra preocupació se centrarà en la modernització dels serveis de salut pública, matèria en la qual he de recordar que tenim plenes competències.

En segon lloc introduir millores en la gestió de la xarxa hospitalària de la nostra comunitat i contribuir, d'acord amb el marc de pretransferències, als canvis en la resta d'hospitals i centres d'atenció primària de l'Insalud.

En tercer lloc, dur la iniciativa i reclamar les competències en matèria de sanitat, com exponent del que representarà el reconeixement màxim de la nostra capacitat d'autogovern.

En quart lloc, volem impulsar la dotació d'infraestructures, és a dir, centres de salut dignes i ben equipats per als ciutadans de les nostres illes.

I finalment, operar canvis importants en les polítiques de consum, de manera que aquestes identifiquin clarament un sistema diferent de protecció del ciutadà.

Hem de recuperar el paper de les polítiques de salut com eix de les nostres actuacions dels propers anys, perquè, senyores i senyors diputats, el meu desig és ser la consellera de Salut, ja que és responsabilitat de la conselleria contribuir a la millora de l'estat de salut de la població. El moment no pot ser més oportú, quan falten pocs mesos per a l'any 2000, que és el punt d'arribada establert per l'OMS en el seu lema Salut per a tots l'any 2000.

Els objectius de salut han estat els grans oblidats de la política sanitària de les nostres illes. Impulsar estratègies de salut vol dir decidir en bona part sobre el nostre futur i el dels nostres fills i filles: per això, caldrà implicar altres sectors en el compromís: com Educació, Insalud i associacions, entre d'altres.

La situació que ens hem trobat no facilita gens ni mica la feina, i serà necessari que l'impuls i la iniciativa continuïn essent un esforç del personal i dels professionals de la conselleria, com han fet fins ara, per aconseguir els mínims. Tenim unes instal·lacions deficientes, hi ha descoordinació a tots els nivells, la precarietat de mitjans és absolutament evident.

Sembla que només s'ha assegurat el dia a dia i que el futur, la planificació, les directrius i els objectius clars no han existit; modernitzar els serveis de salut haurà de ser una de les primeres feines que haurem d'assumir.

Hem de dir que hem trobat una situació en la qual semblava que l'objectiu era amagar les informacions de què es disposava sobre l'estat de salut pública de les Illes Balears. Hi ha dades que ens haurien de preocupar, que són a l'abast de tothom i que ens han de dur a marcar objectius clars en el canvi de tendència: tenim una de les taxes de mortalitat estandarditzada més altes de l'Estat, estam per damunt de la mitjana de l'Estat en taxes ajustades de mortalitat per càncer, (el primer lloc en càncer de mama) i malalties cardiovasculars. Les xifres d'infecció per virus d'immunodeficiència humana infantils són preocupants, i també les de mortalitat per accidents de trànsit. El mateix passa amb les informacions sobre la salut pública: la contaminació de les nostres platges i les nostres aigües, la permisivitat a algunes indústries, i d'altres.

La transparència i la informació clara i puntual al ciutadà és el punt de partida perquè la població recuperi la confiança, i se senti protegida per les autoritats sanitàries. No perseguirem l'alarmisme, però sí que hem de posar sobre la taula els problemes reals de salut. Estam convençuts que amb bons instruments, amb capacitat de comunicació i amb un bon suport tècnic podem aconseguir canvis importants i dibuixar un futur més esperancador per a tots.

Aquests instruments són bàsicament dos: en primer lloc, els sistemes d'informació, que ara són incomplets i dispersos. No es compta en cap enquesta de salut i ens proposam iniciar-la; no existeix una unitat que centralitzi i analitzi tota la informació sobre salut, les deficiències tecnològiques són enormes, la majoria de registres són encara manuals i el tractament informàtic és quasi inexistent.

Vull anunciar en aquest sentit quatre mesures immediates: l'inici de l'enquesta de salut d'aquesta comunitat en aquest darrer trimestre. La creació d'un nou sistema de registre de vacunes, ja que en aquests moments som l'única comunitat autònoma de l'Estat que no coneix l'estat vacunal de la població. La creació del registre de malformacions congènites. El programa de vigilència de grip, realitzat juntament amb l'Insalud.

Parlant d'instruments, el segon seria el Pla de salut. Balears ha estat la darrera comunitat en disposar d'un pla de salut, i aquest es va fer a corre-cuita, amb escassa participació i amb un document que no compromet a res i que respon a una simple declaració de principis.

El Pla de salut aprovat abans de les últimes eleccions, i concretament el 16 de març d'enguany, no va crear fonts pròpies d'informació ni va preveure com es faria el seguiment, ni tan sols es fixaren terminis. No hi ha objectius temporalitzats ni quantificats; no es preveu qui es responsabilitzarà ni qui durà a terme els objectius. Tenim un gran respecte cap a alguns dels professionals que hi han participat, però la lectura del Pla deixa clar que no ha existit voluntat real de posar-lo en marxa.

Volem obrir el debat sobre el Pla i començar a treballar immediatament en dues direccions: revisar en profunditat el document actual fins a convertir-lo en una proposta distinta, on hi tinguin cabuda plans com el de salut mental i altres; paral·lelament, no volem demorar algunes polítiques sectorials del pla que ja no poden esperar més. És urgent consolidar el programa de prevenció de càncer de mama i iniciar línies referents de prevenció de malalties cardiovasculars, SIDA, i prevenció d'altres càncers. Volem que el pla es converteixi, com ho és en altres comunitats, en l'eix de la política de salut, reconegut per tots i amb els objectius del qual tots ens hem de comprometre.

Hem començat a constituir el que serà el nucli de treball del Pla de salut, que ha d'obrir el pla a la societat i als professionals.

Quant a les actuacions a realitzar des de la Direcció General de Consum, es mostra com evident que aquestes tenen una fita molt clara i definida: la protecció dels consumidors i usuaris de les Illes Balears, amb un primer objectiu: la prevenció, amb la realització de controls de mercat eficaces tant de productes com de serveis, potenciar la xarxa d'alerta de productes alimentaris o industrials perillosos, facilitar la informació necessària als consumidors i usuaris per a la seva salut, així com fomentar l'educació per al consum en els centres escolars i la formació ciutadana permanent.

Un segon objectiu serà el desenvolupament de l'Estatut dels consumidors i usuaris de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

El tercer és la reestructuració de l'organigrama de la Direcció General de Consum i la seva progressiva millora amb la dotació dels recursos humans, materials i tècnics necessaris.

I el darrer i quart objectiu serà la coordinació interdepartamental, la proximitat al ciutadà i la implicació per aconseguir una societat ecològica i socialment sostenible.

Hem de fer una menció especial cap a l'Hospital Psiquiàtric i en general cap a la psiquiatria de les Illes Balears, que es troba en una situació precària degut a les següents causes: en primer lloc, un deteriorament important de les instal·lacions de l'Hospital Psiquiàtric per una manca d'inversions en les darreres dècades, una falta de dispositius comunitaris de suport al tractament dels pacients que, o bé no existeixen, o s'han desenvolupat d'una forma esporàdica o estan lligades a associacions de familiars de pacients.

En tercer lloc, una manca de places d'allotjament que provoca un perjudici en el seu estat personal i amb una assistència inadequada a les seves patologies.

Falta de reconversió organitzativa que permeti el desenvolupament d'un model d'asil cap a un model comunitari que afavoreixi una millor integració dels pacients.

Es fan imprescindibles actuacions que dignifiquin l'Hospital Psiquiàtric i millorin la situació dels pacients que hi estan ingressats.

En sisè lloc, una millora de les infraestructures i edificis de l'Hospital, tant en el que es refereix a estades comunes o dormitoris, com a banys, menjadors, i d'altres.

El desenvolupament de dispositius intermedis fora de l'Hospital, que afavoreixin la sortida de pacients quan la seva rehabilitació ho faci possible i una atenció continuada adequada. En concret, desenvolupament de centres de dia, hospitals de dia, allotjament tutelats.

El vuitè punt seria la creació de places de discapacitats i de geriatria que permetin la sortida de l'Hospital Psiquiàtric dels pacients amb aquestes característiques cap a un dispositiu millor i més adequat per a ells, que passaran a dependre de dispositius no sanitaris sinó socials. A més d'una coordinació amb l'àrea del Complex Hospitalari de Mallorca i també coordinats amb l'Insalud.

Si deficient és la situació a Mallorca, aquesta s'agreuja a Menorca i Eivissa-Formentera, on la xarxa és inexistent, per la qual cosa es fa necessari un programa de salut mental per a aquestes illes.

És fonamental treballar amb altres conselleries i administracions en temes de prevenció i promoció de la salut.

Així, en Educació per recuperar els programes d'educació per a la salut, tan importants per facilitar el paper d'educadors, de pares i de professors en temes com salut bucodental, educació sexual, nutrició i d'altres.

En Benestar Social, a fi de poder disposar d'un programa compartit de la drogodependència que no ens doni l'actual impressió de provisionalitat, i que asseguri l'equitat en l'accés als serveis sanitaris.

En Medi Ambient i en Agricultura, pel que ens pertoca, en el control sanitari. En aquest aspecte de control, la nostra societat espera molt de nosaltres. Serem rigorosos en l'aplicació de la llei i donarem garanties als ciutadans com a consumidors.

Especifiquem que el nostre objectiu no és sancionar més o prohibir més. La nostra finalitat és anar en coordinació dels empresaris i dels representants socials, garantir la qualitat dels serveis i aconseguir que la norma no hagi de ser imposada sinó compartida i vista amb lògica i naturalitat.

Hem anunciat ja en aquesta línia l'interès a minvar els terminis de la moratòria de residus sanitaris per mitjà d'un pla específic.

Un punt important estratègic serà, sens dubte, la negociació de les transferències sanitàries, el traspàs de l'Insalud a la nostra comunitat autònoma que s'integrarà en el Servei Balear de la Salut.

Per davant de tot, he de manifestar que aquest punt voldríem que fos un objectiu compartit per tots els grups parlamentaris, pels sectors professionals i socials i pel mateix Insalud a Balears. Les competències ens han de permetre dissenyar des d'aquí un model de serveis sanitaris adaptat a les nostres peculiaritats, a la nostra economia i a la nostra xarxa autonòmica de serveis.

A causa de la nostra iniciativa, el 16 de setembre a Madrid, ens va rebre el ministre de Sanitat, qui es va comprometre a transmetre al president de l'Insalud, Sr. Nunez Feijoo, i al Ministeri d'Administracions Territorials, la preocupació del Govern de les Illes Balears per les transferències sanitàries.

Comptam amb l'equip i el suport adient i, per tant, tothom ha de tenir la seguretat que el nostre coneixement de com funciona l'Insalud i de la sanitat a altres comunitats són una garantia de saber negociar correctament. Les nostres condicions són ben clares: volem aconseguir els mateixos recursos que obtenen les altres comunitats per habitant, que se'ns compensi la insularitat i se'ns retorni la despesa que fem en l'atenció a desplaçats espanyols i estrangers. Si a més, el Govern central compleix les obligacions i els compromisos en inversions en hospitals i atenció primària, estam convençuts que podem gestionar aquesta competència, el més aviat possible i amb absolutes garanties de millora en els serveis, amb la satisfacció dels ciutadans de les Illes Balears.

Ens dol que a Madrid no comprenguin les nostres diferències; som diferents i volem començar a assumir compromisos i compartir responsabilitats com exponents de la maduresa d'aquest govern i de la meua conselleria.

Segon, quant a la xarxa hospitalària, hem de constatar les poques coses que s'han fet en aquests quatre anys de govern estatal del PP i els problemes que les seves actuacions plantegen per al futur equilibri financer del Servei Balear de la Salut.

L'Hospital de Manacor, la construcció del qual s'acabà durant els governs socialistes, s'ha obert mitjançant la fórmula de "Fundació". En contra del que ens anunciaren, aquest model s'està revelant problemàtic en diversos aspectes. En primer lloc, passa de 5.000 milions el pressupost de l'any 2000 amb la qual cosa es converteix en un hospital car. No ha resolt el tema de llistes d'espera. Ha generat malestar i crispació entre els treballadors del mateix hospital, a la vegada que consideram necessària la reconducció del procés, a fi que no suposi un llast per al desenvolupament global de les transferències.

En tercer lloc, l'Hospital Son Llätzer, del qual s'inicià la construcció a finals de 1995, continua en aquesta fase, segueixen confusos, i sense definir totalment el model de gestió, el règim laboral i la selecció del seu personal.

La nostra posició és clara, l'Hospital s'ha d'obrir el més aviat possible, i ha de cobrir totalment les necessitats d'atenció especialitzada a Mallorca, i per tant s'han de posar tants de llits com siguin necessaris, sense traves prèvies. En aquest ordre, la negociació amb l'Insalud central i el de Balears és immediata i continuada.

Les construccions dels hospitals d'Inca, el nou de Menorca, el Pla Director de Son Dureta i la reforma de l'Hospital de Can Misses han estat objecte d'una forta campanya de propaganda durant aquests anys per part del Govern del Partit Popular. Hem constatat, a la nostra arribada a la Conselleria, que no s'ha passat de la fase de publicitat.

No hi ha hagut un sola pesseta per a inversió nova en aquests anys. Només s'han continuat les obres, ja contractades i en marxa, de l'Hospital de Son Llätzer.

Pel contrari, ens hem trobat amb uns forts compromisos que adquirí el govern anterior amb el central, que posen en dificultats la viabilitat financera dels nostres centres i hipoteca alguns aspectes organitzatius.

Per tot l'exposat anteriorment, els objectius d'aquesta conselleria en matèria d'assistència sanitària hospitalària són: en primer lloc, negociació d'un contracte-programa Serbasa-Insalud que parteixi de la suficiència financera, i no passi com a l'actual consorci Gesma-Insalud que ha produït un deficit de 450 milions de pessetes. Hem proposat ja al ministre de Sanitat l'inici de converses sobre el protocol signat entre el ministre de Sanitat i l'expresident Matas; i, en concret, volem algunes concrecions i noves lectures sobre alguns punts i a continuació acceptar els compromisos que ens pertocuin.

Quant a l'Hospital d'Inca, la posició del Govern de les Illes Balears és ben clara al respecte. No sols donam suport a la seva existència en el mapa sanitari, perquè estam convençuts de la seva necessitat tots els partits del pacte de progrés, sinó que la meva conselleria ha manifestat ja a l'Insalud el que volem i el que ens pertoca. I les primeres passes són: la publicació en el BOE de la convocatòria del concurs per a la redacció del projecte, i això només ho ha de fer l'Insalud i no ho ha fet a dia d'avui. Que l'Ajuntament d'Inca oferti la totalitat del solar i dels metres que són necessaris per ubicar l'hospital.

Aquests dos fets són imprescindibles per començar el procés de construcció amb independència de la qüestió de qui ha de pagar les obres. En aquest punt, tots vostres, senyores i senyors diputats, haurien de coincidir amb mi que l'única sortida defensable davant el nostre poble és que, abans de rebre las transferències, l'hospital el pagui l'Insalud, com fa amb tots els hospitals que són iniciativa seva. De no ser així, la contradicció seria massa gran. L'Insalud té un pressupost anual per inversions de 60.000 milions de pessetes, mentre que la Conselleria dedicava 322 milions en inversions. Seria de poc seny hipotecar la nostra comunitat per un encaparroament, sobretot quan som la que menys rep de l'Estat en matèria sanitària.

L'Hospital d'Inca és una qüestió molt seriosa i volem que es dissenyi un model modern d'hospital, sempre pensant en com seran aquests centres els propers anys i per tant avançar-nos en el temps en l'actual concepció dels models hospitalaris.

Volem gestionar la sanitat a les Illes Balears i volem assumir tots els reptes de modernització que implica esser presents a Son Llätzer, a la Fundació de Manacor. Volem un poc de comprensió, que es tanqui aquesta qüestió, i que ens deixin començar a fer feina, que és el que hem vengut a fer.

També ens preocupa molt crear un model de relació laboral estable entre els treballadors del sistema sanitari i els del Serbasa, i evitar, en la mesura del possible, els diferents règims de funcionaris, estatutaris i laborals de diferents orígens que, ja hi ha en l'actualitat, per la qual cosa la negociació amb els sindicats és convenient i necessària.

És imprescindible també reconduir el procés de la Fundació de Manacor, i dirigir-la, a fi que concorri en un model compatible amb la resta dels centres presents i futurs del Serbasa, com Palma II i Inca.

Tenim plena voluntat de ser corresponsables, en aquesta etapa de pretransferències, en la qual l'Insalud només hauria de ser usufructuari de la gestió sanitària. En conseqüència, volem participar en la gestió de l'Hospital de Son Llätzer, i en els projectes i plans estratègics dels hospitals de l'Insalud i d'atenció primària.

Respecte de l'atenció Primària, he de recordar que les Illes Balears han estat exemplars en aquest nivell, que és la porta d'entrada més propera al ciutadà i la garantia de l'equitat del sistema.

Ens preocupa la situació dels equipaments sanitaris dels centres rurals o de la costa. Juntament amb els ajuntaments, dissenyarem un pla de millores i de nous centres, que permetin dignificar la feina dels professionals i satisfer les expectatives dels usuaris.

De manera especial, prestarem atenció a les altres illes. La Conselleria vol fer un gran esforç per aconseguir millorar la xarxa sanitària, així com intentar que no hi hagi una dispersió d'esforços i recursos, i cercar més bé una línia coordinada entre tots els departaments.

És important dotar cada illa d'un pla sociosanitari integrat per fer possible aquesta coordinació. A Menorca i a Eivissa, millorar les dotacions i infraestructures dels centres de salut ja existents i construir-ne a Santa Eulària i a Eivissa vila; a Formentera, millorarem les estructures de l'actual centre i donarem suport a la creació d'una unitat sanitària a la Mola, a la vegada que augmentarem la cobertura d'especialistes.

Treballarem amb l'Insalud en la millora de l'atenció urgent, en particular a l'atenció domiciliària a les persones amb dificultats per desplaçar-se. Hem de ser capacos de donar el servei urgent que la població demanda i es mereix, amb informació, tracte adequat, immediatesa i professionalitat. Però donant garanties a la població, que a vegades no se sent tractada com voldria.

Per finalitzar, aquestes, senyores i senyors diputats, són les línies principals de treball d'aquesta conselleria. Voldria la seva col·laboració per poder dur-les a bon terme.

Com va dir el Sr. Churchill, "endavant, doncs, avancem junts, amb la força que ens dona la unió". Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de quinze minuts, per tal que els diputats i els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions. Per la qual cosa, es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar.

Un quart d'hora?

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sí, Sra. Presidenta, he entès que era quinze minuts, són quaranta-cinc minuts, segons el Reglament, malgrat a nosaltres ens faci falta menys temps.

LA SRA. PRESIDENTA:

Potser m'he equivocat, 45 minuts, sí.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Demana la suspensió per vint minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vint minuts. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tal de formular preguntes o observacions, procedeix tot seguit la intervenció dels grups parlamentaris, de menor a major, per un temps màxim de deu minuts.

El Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Munar i Riutort.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc donar la benvinguda i l'enhorabona a la nova consellera de Sanitat, Sra. Aina Salom, i també a tot l'equip que l'acompanya, desitjar-los sort, que sens dubte l'hauran de menester, en aquesta nova tasca tan important. Dir-los que per part del nostre grup el més important de tot el que hauran de fer durant aquesta legislatura és sens dubte el tema de transferències de competències. Creim que si bé la política en matèria de sanitat i consum que es dugui en aquests moments aquí i tot el seu programa ens pot parèixer bé i positiva, recomanar-los que en el tema de transferències siguin molt responsables i que no frissin massa. Totes les competències que han arribat a aquesta comunitat al llarg d'aquests anys han tengut el mateix problema, era la seva manca d'estudi i quantificació general, que ha fet que la majoria d'elles hagin vengut mal dotades. Aquest grup ja va dir i va manifestar al seu moment que el tema d'educació no podia ser rebut amb les quanties econòmiques que l'Estat central ens plantejava. La realitat, el temps, ens ha donat desafortunadament la raó, i avui en dia el conseller d'Educació té realment un greu problema en aquesta matèria perquè són molts els recursos que falten per poder dur un pla adient.

Aquest cas que s'ha produït en educació, es pot produir també en matèria de l'Insalud, les transferències en matèria sanitària, i en aquest cas ja no seria un problema que pogués resoldre aquesta comunitat. Tots sabem que el tema de sanitat és un dels temes més costosos, que més afecta els ciutadans, i que difícilment cap govern no pot dir "no" a uns augments necessaris en matèria sanitària. Per tant, és millor no tenir les competències que rebre-les d'una manera que no sigui suficient, perquè això suposaria hipotecar aquesta comunitat, i que no es pogués desenvolupar a partir del moment de rebre-les de cara al futur.

Per tant, la nostra recomanació seria que les transferències quan hagin d'arribar, l'estudi sigui molt seriós i molt consensuat entre les diferents forces polítiques, perquè hem de pensar que aquestes canvien a nivell d'Estat, canvien a nivell d'aquí, però que una vegada transferides les competències les hem de mantenir i les hem de millorar, perquè entre altres coses creim, almanco des d'Unió Mallorquina, que de poc serveix tenir més competències si no és per millorar-les i per donar un millor servei al ciutadà. Per tant, això és un suggeriment o una recomanació que l'experiència que hem tengut amb anterioritat ens demostra que és important acurar molt els temes.

Pel que fa a un segon tema, i que ja afecta més directament a la nostra realitat i a la nostra comunitat, encara que no sigui al dia a dia, sinó al tema d'inversions, és el tema famós de l'hospital d'Inca. L'hospital d'Inca ha estat una història llarga, i jo diria de ciència ficció. S'ha parlat legislatura rere legislatura del famós hospital d'Inca. S'han fet propostes i contrapropostes. Sempre s'ha culpant al que estava lluny, i la veritat és que s'ha fet fins i tot jo diria que algunes actuacions que com a mínim no deixen de ser "xistoses", com que un batle del Partit Popular encapçali una manifestació davant la delegada del Govern del Partit Popular, per demanar que el Govern central, del Partit Popular, fes una inversió. Clar, això és de ciència ficció, o d'un "catxondeo" total. Però, històries a part, crec que està molt bé començar a definir què es vol per a l'hospital d'Inca, i jo almanco intentaré dir què vol Unió Mallorquina respecte d'aquest hospital. En primer lloc, que es faci; en segon lloc, que el finançï l'Estat, perquè si les competències són seves, el normal és que el finançï ell; i l'altre, que des de la seva conselleria facin tot el possible perquè això sigui tan prest com sigui possible.

Vostè té esquematitzat una mica quines han de ser les prioritats, i crec que ha dit redacció del projecte, i que després l'Ajuntament d'Inca cedeixi el solar. Jo li recomanaria que el primer de tot procuràs tenir el solar a Inca, perquè també ha estat un poc de ciència ficció el que ha passat amb aquest solar, perquè uns moments estava a la dreta, uns moments estava a l'esquerra, uns moments l'autopista passava pel mig, una vegada per davant i una vegada per darrere; es tenia el solar, no es tenia el solar, Foment deia una cosa, Sanitat en deia una altra, i clar, no ens hem arribat a aclarir si és que les autopistes ara han de passar volant, o realment per on ha d'anar. Per tant, crec que per fer la redacció del projecte, el primer que s'haurà de saber és on s'ha d'ubicar. Per tant, crec que el primer que hem de saber quins són els solars per posar l'hospital, per després poder fer la redacció del projecte, i a partir d'aquí aconseguir el finançament. Crec que el Govern ha de tenir un tarannà obert, que si és necessari avançar doblers s'han d'avançar, perquè l'hospital s'ha de començar com més aviat, però qui l'ha de pagar és qui té les competències, que per això les té.

Per una altra part també com a recomanació, com a idea, és dir que el que no s'ha tengut massa en compte a cap programa en general del que forma en aquests moments el Govern és el tema de la iniciativa privada. Jo els recomanaria que la iniciativa privada tengués un paper important també dins la sanitat. Per què? Doncs perquè crec que tant en matèria educativa com en matèria sanitària el fet que hi hagi tantes clíniques privades de tan alta qualitat, que hi hagi tanta gent assegurada en aquesta iniciativa, fa possible que la sanitat pública pugui ser molt millor. Per tant no hauríem de caure perquè ara hi ha un Govern d'esquerres o un Govern progressista, en la idea que tot allò privat és dolent. Crec que és molt important realment saber quin paper juga la iniciativa privada dins aquest camp, que continuï jugant aquest paper, fomentar que aquest paper pugui continuar, perquè crec que a una comunitat rica com la nostra, amb una renda per càpita elevada a nivell europeu és molt important que la gent s'acostumi a tenir la seva seguretat privada, perquè això fa entre d'altres coses que la sanitat pública no estigui realment col·lapsada com ho estaria si desaparegués a un moment determinat la iniciativa privada. Crec que una comunitat rica s'ha de poder permetre aquest fet, que hi hagi molta gent que tenguï assegurances privades, i que això ajuda a la millor qualitat de la pública.

I per una altra part, i ja passant a temes més casolans, més del dia a dia, dir que per la nostra part és molt important l'atenció que es doni a l'usuari, al malalt en aquest cas, en el seu municipi i tan propera com sigui possible. D'aquí que sigui tan important que aquestes unitats sanitàries que hi ha a tots els municipis tinguin un horari una mica més ampli. Hi ha centres sanitaris amb un horari molt escàs, que dificulta que el malalt hi pugui anar. Crec que també seria bo que, a més de l'horari habitual que hi ha, hi hagués uns horaris que facilitassin que la gent que no ha demanat hora amb suficient temps, perquè se li ha produït una malaltia de sobte, està constipat o té febre, pugui anar sense hora a aquests centres. Crec que també seria recomanable que els caps de setmana hi tenguessin un metge i una infermera. Molts de municipis no tenen aquesta atenció, per una simple injecció que tradicionalment tots els municipis estaven acostumats que es podia posar a qualsevol hora del dia, perquè com a mínim tenien el convent de les monges que hi anaven i te la posaven; ara resulta que tenim un personal molt més qualificat, que tenim uns centres sanitaris millors dotats, però que a la pràctica, per posar-se una injecció a Algaida un cap de setmana, per dir el poble del que és el president del Govern, se n'han d'anar a un altre municipi per una cosa tan simple. Crec que són coses a tenir en compte, perquè crec que no són massa mals de resoldre amb un pressupost com és el de sanitat, i que realment és el que el ciutadà mig normal se'n dona compte i realment agraeix. El mateix que tenir pediatres a tots aquests centres sanitaris; no seria quant a quantia econòmica molt car, i la gent agrairia poder dur els nins al pediatre al seu terme municipal i no haver d'anar a altres termes municipals, perquè això no només implica el fet de tenir una persona que pugui dur el nin al metge, sinó també el vehicle que ho faci possible. Tots saben que en els municipis de Mallorca hi ha molt males comunicacions, i que per tant és requisit imprescindible tenir a la família dos cotxes com a mínim, el que se'n du el que se'n va a fer feina, i el que ha de quedar perquè el segon pugui acompanyar el nin. Per tant, crec que seria interessant que hi pogués haver servei de pediatria a tots els centres sanitaris, i també que, com he dit, els caps de setmana es donàs un servei mínim per evitar els desplaçaments.

Un altre tema que entra molt en contacte amb aquest, i que crec que és important que es tinguem en compte, és el tema dels transports. Amb la nova estructura sanitària s'ha planificat de manera que hi ha un centre sanitari pràcticament a cada municipi, llavors el que són els PAC a cada diversos municipis, però que requereix haver-hi d'anar, i l'hospital de Manacor, que és una novetat dins el sistema hospitalari; però aquest sistema sanitari no ha estat mai unificat amb el tema de transports, que és bàsic per als malalts poder a l'hospital perquè els familiars el puguin visitar, i això no s'ha pensat. Significa que molts de municipis que tenien resolt el problema de comunicació amb Palma, perquè l'hospital era Son Dureta, el fet d'apropar-los l'hospital, en aquest cas a Manacor, en lloc de donar-los avantatges els ha donat desavantatges, perquè ara no saben amb què han d'anar al nou hospital. Per tant demanaria que el seu govern tingués un màxim de coordinació, i fessin possible que els municipis que ara depenen de l'hospital de Manacor, puguin els ciutadans arribar-hi d'una manera fàcil, i almanco amb un transport diari de nit, migdia i vespre. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Munar. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Ecologista té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc lògicament des d'un grup polític que recolza aquest govern felicitar la nova consellera, tot el seu equip, desitjar-li que la gestió sigui molt profitosa, estam convençuts que així serà. Jo voldria fer una intervenció molt breu, perquè lògicament des de la coincidència en els objectius, crec que no té sentit estendre's massa, però fer-li algunes consideracions així mateix, i començaria per on ha començat la portaveu que m'ha precedit, que supòs que serà un tema recurrent de tots. La qüestió més important d'aquesta legislatura en matèria sanitària segurament serà el tema de transferències. A mi m'ha preocupat el que ha dit la consellera, d'una certa incomprensió de Madrid. Tal vegada seria bo que explicàs avui i en el futur, quan faci falta, en aquest parlament totes aquestes incomprensions, tots els problemes que pugui haver-hi amb l'Administració central, perquè efectivament hem de fer un traspàs de competències bo i en condicions, El traspàs en el tema educatiu es va fer en molt males condicions, i això crea greus problemes. Les transferències de l'Insalud si es repeteix la situació o es fa malament, sobretot tenint en compte qüestions com aquest tema una mica estrella de l'hospital d'Inca, que surt contínuament, però per citar també un altre exemple d'una altra illa, la situació sanitària de Formentera, que és absolutament dramàtica, si les transferències no es fan en condicions, no es fan dotades de mitjans, estarem molt malament. Jo crec que seria bo que quan faci falta es demani el suport d'aquesta cambra, i jo estic convençut que tots els grups parlamentaris estarien disposats, i en tot cas habilitat negociadora, i si fa falta pressió davant el Govern central per aconseguir unes transferències en condicions.

Vostè ha parlat del centre psiquiàtric de Palma, de les males condicions en què es troba, i de la necessitat de millorar-lo, i ha anunciat uns objectius, que són absolutament lloables. Jo volia dir -vostè n'ha dit alguna cosa, però- l'hospital psiquiàtric de Palma està molt malament, però a les illes menors moltes vegades no hi ha ni això. En concret a Eivissa i Formentera no hi ha cap tipus d'instal·lacions de la comunitat autònoma, únicament l'Insalud cobreix una mica el tema dels aguts, i un centre del Consell quant als crònics també tenen una certa atenció, però no hi ha ni hospital de dia ni altres qüestions, i evidentment la comunitat hauria de contribuir aquí a millorar també les condicions d'aquests malalts, i crec que seria molt important que es fes a més amb molta col·laboració amb les associacions de familiars d'aquests malalts, que són molt actives, i que segur que col·laborant amb aquestes associacions es poden aconseguir bons resultats.

També entre els temes preocupants de la situació de salut de les nostres illes n'ha citat uns quants, jo crec que n'hi ha dos que, no estic ben segur què en diuen les estadístiques, però que crec que som capdavanters per desgràcia, i que necessiten una atenció especial, no únicament des de l'Administració sanitària, sinó que és molt més complex, però també des de l'Administració sanitària, és el tema de les drogodependències i el tema també de la sida, que seria necessari dedicar molts d'esforços a aquests temes.

Després vostè ha fet referència molt breument al problema que pot significar el sistema de fundacions per als hospitals públics. Tal vegada ara o al futur seria bo entrar més en profunditat en aquests temes, i en veure com s'ha de gestionar una vegada aconseguides les transferències hospitalàries la xarxa pública, perquè efectivament el tema de les fundacions, que sembla que es vol imposar com a model, té greus problemes i greus reticències per part d'usuaris i del mateix personal que treballa per les institucions sanitàries. D'altra banda és important també que quan es faci la transferència, la unificació d'Insalud amb el que és ara ja de la comunitat autònoma, que efectivament com ha dit vostè amb el màxim de sensibilitat, amb col·laboració amb els sindicats, evitar que hi hagi diferències de situacions laborals o discriminacions d'uns o altres.

Ja per anar acabant m'agradaria..., aquí no hi és ara el diputat de Formentera, però jo que som d'Eivissa, estic més pròxim, de Formentera, vostè ha parlat de la millora del centre actual, també de fer un centre a la Mola. La veritat és que semblarà una reivindicació que pot resultar potser excessiva, i en tot cas ningú no li plantejarà que això s'hagi de fer demà, però la COP, la candidatura que va guanyar a Formentera, tenia en programa, i algun dia ho anirà recordant, la necessitat d'un hospital, no un gran hospital, adaptat a les seves necessitats. Hi ha alguna altra illa de no molta més població que en té, i té més centres sanitaris; i s'ha d'anar veient, perquè realment els ciutadans de Formentera en qüestions sanitàries estan realment molt malament. A més tenen el problema de les evacuacions que no està ben resolt, però el tema que a Formentera es puguin atendre les malalties més corrents, que per exemple es pugui parir a Formentera; a Formentera no hi neixen infants, neixen tots a Eivissa, i s'ha de solucionar la situació dels habitants d'aquesta illa.

I ja per acabar del tot, com que la seva conselleria també és de Consum, ha parlat, i tal vegada si hi hagués temps aquesta tarda, seria bo concretar més amb el tema de canviar hàbits de consum i d'anar a un consum més responsable i ecològicament sostenible. Crec que és una qüestió molt interessant, que evidentment en continuarem parlant més endavant, però és un objectiu molt interessant. Res més, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el diputat Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Des del nostre grup, des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista volem agrair la compareixença de la Sra. Consellera de Sanitat i Consum, que ha vingut acompanyada per aquest equip amb el qual treballa, amb tres directors generals, un secretari general tècnic i un cap de gabinet. Moltes gràcies per haver vingut i per haver-nos informat de quins són els plans dels responsables d'aquesta conselleria en aquestes illes nostres. M'agradaria poder fer algunes breus reflexions que se'ns han ocorregut al Grup Parlamentari del PSM en torn a les informacions i a les manifestacions que vostè ens ha fet.

Compartim plenament amb vostè el fet que s'hagi assenyalat com a objectiu prioritari aquesta millora de la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania de les Illes Balears, i nosaltres creim que això conforma d'una manera molt significativa, fa veure d'una manera molt clara, que les millores de la política referides a la salut com un dels drets fonamentals de les persones s'està duent a terme. Volem dir amb això que la qualitat de vida es pot mesurar també, i en gran part, per la manera com les persones veuen que la seva salut és protegida pels mitjans públics. Per això compartim amb vostè quan parlava de planificació, d'actuacions públiques que afavoreixen d'una manera molt clara ue hi hagi una millora real en les condicions de vida. I quan ens ha marcat les cinc grans estratègies hem cregut que eren les encertades per aquest moment que estam vivint, perquè efectivament necessitam modernitzar els serveis de salut pública, millorar la xarxa hospitalària, tenir les competències en matèria de sanitat, dotar d'infraestructures i operar canvis en les polítiques de consum.

Des del nostre grup parlamentari ens agradaria, això sí, aportar la idea que per ventura fa falta en aquestes illes nostres, que s'operi una inversió en la visió pública de l'atenció sanitària. Vostè sap com ningú per ventura, que en aquestes illes nostres hem partit d'allò que es fa per atendre la salut als grans complexos hospitalaris primerament a Palma, i a partir d'aquí s'ha intentat arribar a altres racons de les illes, de forma i manera que en un principi d'aquests altres racons havien d'anar a Palma, i a l'actualitat s'està escampant un poc més la cosa. Nosaltres pensam que s'hauria d'invertir aquesta visió pública, en el sentit d'atendre prioritàriament els llocs petits, i creim que enfocant-ho d'aquesta manera es podria arribar a aquests llocs grossos les coses estiguessin millor, com és el cas, l'exemple que vostè i jo hem pogut veure a Fornalutx; al poble de Fornalutx, centre sanitari allà on assisteix la majoria de gent major, i han de pujar escales perquè no hi ha un accés pla per poder ser atesos. Si la política sanitària hagués començat a la inversa, això ja no es donaria, i llavors tampoc no es donaria a les grans ciutats. És per això que la referència que heu fet a la millora sanitària que es pensa aplicar a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera, creim que és una referència tan clara i necessària que li haurem de donar suport tot el temps que vostè estigui intentant aplicar aquestes polítiques concretes, cosa que desitjam que la dugui, una bona gestió durant aquests anys que estarà al front de la Conselleria de Sanitat i Consum. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buele. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Gascon.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, i com no podia ser d'una altra manera, felicitar la Sra. Consellera pel seu nomenament, i agrair-li la seva presència aquí, amb els seus alts càrrecs de la Conselleria. Nosaltres hem de dir en primer lloc que valoram molt positivament l'exposició que ha fet vostè aquesta tarda, amb els 5 punts estratègics que ha fet avui, nosaltres hi estam d'acord absolutament amb els 5 punts estratègics com els més importants, i ha fet una bona valoració de la sanitat i de la salut a les Illes Balears. Nosaltres som dels que creim, i a la Conselleria a Menorca així ho hem fet, de canviar-li el nom a la Conselleria de Sanitat i posar-li Conselleria de Salut, pensam que és més important en aquest moment Conselleria de Salut, que abasta més temes que no la Conselleria de Sanitat tan sols, i és un suggeriment que feim, si vostè ho pot fer.

Quant als punts que ha tractat, volíem tocar dos temes. Ha parlat vostè de polítiques de salut. Evidentment polítiques de salut en aquesta comunitat n'hi ha hagut moltes, i quan n'hi ha hagut, n'hi ha hagut tan sols a Palma. Recordam ara quan es feien campanyes d'hipertensió a la plaça Major, nosaltres en aquell moment al conseller que hi havia li dèiem per què no a la part forana, i per què no a Menorca i Eivissa, i se'ns va contestar que es feien enquestes telefòniques a 10 persones a Menorca i a 10 persones a Eivissa. Això eren les polítiques de salut que es feien. Sí és cert, perquè també hem de reconèixer el que és cert, que s'ha començat ja una política quant al càncer de mama que jo penso, a Menorca especialment està funcionant bé, i això ho hem de dir, però també hem de dir que la primera comunitat autònoma en mortalitat per càncer de mama és les Illes Balears. Pensam que no s'ha fet una política sanitària adequada, la Conselleria de Sanitat ha estat la conselleria "maria" en aquesta comunitat autònoma. Ahir se'ns deia que el llegat que tenia el Govern a què vostè pertany era important quant a política macroeconòmica, però s'ha de tenir en compte coses com per exemple a Extremadura, com a Castella-La Manxa, que són comunitats que tenen una renda per càpita inferior a la nostra, tenen una mortalitat menor que la nostra. Hi ha una política macroeconòmica bona, els indicadors són bons, però en polítiques socials a les Illes Balears no són bons.

Nosaltres creim que el Pla de salut que es va fer a última hora i a corre-cuita a l'anterior legislatura va ser, a part de ser l'última comunitat d'Espanya en tenir un pla de salut, va ser un pla de salut no participatiu, nosaltres el vàrem criticar en aquell moment, va ser un pla de salut generalista, no hi ha cap punt concret; i va ser un pla de salut no quantificat. En els pressupostos mai, i nosaltres ho vàrem criticar des del Grup Socialista sempre, no va estar quantificat el Pla de salut; i també s'ha de dir que ens els pressupostos cada any posaven pla de salut, i ens explicaven què farien en el pla de salut quan no hi havia pla de salut a les Illes Balears. Nosaltres creim des del Grup Socialista que el Pla de salut és l'eix de les polítiques de salut, i entenem que seria en aquest moment probablement no oportú, vaja, nosaltres creim que no s'ha de fer un nou pla de salut en aquest moment, com vostè ha dit, el que pensam és que s'ha de millorar, però al mateix temps que es millora, s'han de posar en marxa determinades qüestions del Pla de salut, com les malalties cardiovasculars; s'ha d'agregar a aquest pla de salut la sida i les malalties mentals, que estan a part; i s'ha de fer un pla de salut -i això no li he sentit a dir, però crec que vostè és receptiva a això- s'ha de fer un pla de salut descentralitzat, en el qual tinguin opinió les illes menors. No es va tenir en compte en el seu moment, va ser un pla centralista, es va fer des d'aquí, de Mallorca, es varen fer coses tan curioses com que en el Pla de salut no sortia una malaltia endèmica de Menorca, com és la talassèmia, va ser per una esmena nostra que va sortir; i pensam que és importantíssim que en un primer moment per fer un pla de salut es faci una enquesta de salut, que jo vull recordar ara aquí que a l'anterior legislatura, a l'any 97, aquest portaveu que parla ara, als pressupostos va fer una esmena que es va aprovar per 5 milions de pessetes per fer una enquesta de salut, que no es va fer mai, perquè, segons es deia llavors, les enquestes de salut les feia el Ministeri de Sanitat. Amb això volem dir, Sra. Consellera, que nosaltres donam suport a la seva idea de millorar el Pla de salut. Pensam que el Pla de salut, com he dit, no s'ha de fer de nou, però creim que s'ha de fer una enquesta de salut, i s'ha de fer descentralitzat, per illes, atès que hi ha diferències peculiars entre les illes.

Un altre punt que voldria tractar és sobre les transferències. Hem de dir que des del nostre grup veim amb molts bons ulls els col·laboradors amb els quals vostè ha format la seva conselleria, perquè hi ha gent que ha participat en l'Insalud en el seu temps com a alts càrrecs, i que en un moment donat poden ser importants per a les negociacions de les transferències. Creim que quant a hospitals durant aquesta última legislatura el Govern -central evidentment, perquè l'autonòmic no té competències- no ha fet res des del Ministeri de Sanitat i propaganda no s'ha fet absolutament res, només la segona part, la propaganda. Han anat a Menorca, han fet grans coses, grans espectacles sobre hospitals que farien, però fins ara, inversions zero, sempre, a més, amb respostes parlamentàries del Govern de la nació nosaltres tenim, que diuen que no s'ha invertit un duro en hospitals, tot era ja compromès. Hem de recordar que l'hospital de Manacor no l'han fet a l'última legislatura, ja està fet. Malauradament és un hospital car, s'ha fet una fundació. Vostè i jo coincidim en el fet que no és un bon sistema de gestió d'hospital. La Llei de fundacions no s'ha fet per a gestionar hospitals i menys una fundació privada com s'ha fet a l'hospital de Manacor. Tampoc les fundacions públiques, com va fer després la Llei 50/97, però aquesta tampoc. Hi ha problemes i n'hi haurà més amb els treballadors de la Fundació de Manacor.

Quant a Palma II, que no s'ha acabat però que també va ser començat en l'època socialista, això ho hem de recordar, ara ens diuen o ens han dit que sobren llits i s'ha de fer una disminució de 100 llits. Nosaltres creim -i això seria una cosa que voldríem que vostè agafés- que s'ha de fer un estudi de necessitat de llits a Mallorca, a Mallorca, a les altres illes jo pens que estam ben coberts quant a llits, sobretot a Menorca si es fa l'hospital nou, però a Mallorca el Sr. Matas sempre deia que faltaven llits a Mallorca, que era un drama, faltaven llits a Mallorca, i el Sr. Campuzano des de Serbasa ens deia que sobrarien llits a Mallorca quan es fes el Palma II i, a sobre, s'havia de fer l'hospital d'Inca.

Quant a l'hospital d'Inca estam d'acord en què un hospital que ha de fer Insalud, donat que les transferències no estan fetes en aquesta comunitat i donat que hi ha un estudi de viabilitat fet per l'Insalud que diu és necessari fet aquest hospital, si és necessari fet aquest hospital i les transferències no estan és evident que, l'hospital, l'ha de finançar íntegrament l'Insalud, el Ministeri de Sanitat; en això estam d'acord tots els grups, donat que ahir va quedar clar en el plenari que tots els grups estam d'acord en això i estam tan d'acord que el nostre grup va presentar ahir mateix una proposició no de llei on demanam que el Govern demani al Govern central que sigui el Govern central que faci íntegrament la despesa d'aquest hospital, la despesa de construcció i la despesa de manteniment d'aquest hospital, perquè la construcció al final és el de menys, ja se'ns deia abans: si l'hospital val 3.000 milions, 1.500 milions no és res, a pagar en 10 anys, però després són 3.000 milions anuals que si no vénen amb la transferència idò serà un dèficit important. Quant al solar, idò jo demanaria que es negociàs amb l'Ajuntament d'Inca perquè no ens passi el que ens ha passat amb el Palma II, que ja saben els anys que vam tardar en aconseguir un terreny adequat, que el Sr. Fageda donàs un terreny adequat per a aquest hospital.

I tot això que he dit, com vostè comprendrà, va encaminat al fet que nosaltres estam en contra del conveni

que es va signar l'octubre entre la Conselleria de Sanitat del Sr. Romay, sanitat i propaganda, i el Sr. Matas, que va ser un conveni que nosaltres pensam que va ser un conveni electoralista en aquell moment, nosaltres creim que s'ha de renegociar. En aquell conveni es parlava de tot el que hem dit. de la fundació, del Palma II, que si seria un consorci o no, es parlava d'Inca que s'havia de cofinançar i es parlava d'un tema només en dues línies, que era els temes socio-sanitaris, que s'havien d'estudiar els temes socio-sanitaris.

Aquesta legislatura passa per tres punts importants que són: Pla de Salut, socio-sanitaris i transferències, i això és el que vostè haurà de fer i que tindrà el suport del nostre grup sempre per aconseguir-ho. A part d'això, podríem parlar d'atenció primària i d'altres diverses coses, però jo en aquest moment penso que no hem d'entrar en debat sobre aquests assumptes. Nosaltres només volem dir que donarem suport a la política de la vostra conselleria si va per aquest camí, com ha dit, i jo no dubto que hi anirà. Res més i moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gascon. L'Hble. Sra. Consellera de Sanitat i Consum pot contestar globalment a aquest bloc, tal com ella havia expressat el seu desig.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies a tots els parlamentaris, a la Sra. Maria Antònia Munar, al Sr. Miquel Ramon, al Sr. Cecili Buele i al Sr. Miquel Gascon.

En primer lloc han coincidit tots vostès en el fet que un punt central i prioritari és el cas de les transferències. Jo, tal i com he expressat en el meu discurs, vull que tinguin confiança perquè els puc assegurar, tal i com deia, que estam preparats i estam en condicions de conèixer el que són unes transferències mal dotades. Tal com deia la Sra. Maria Antònia Munar, ja ens vàrem hipotecar una vegada en Educació, no ens hipotecaran en Sanitat. Volem -i també aprofit les paraules de la Sra. Maria Antònia Munar- el que ens mereixem, no volem que ens regalin res, volem partir d'allà on hauríem de ser, no de 15.000 pessetes menys com estam dotats quant a matèria sanitària si feim referència a la resta de l'Estat espanyol. Això no ens sembla, en absolut, de rebut, i aleshores, a partir d'aquí i de totes les petites coses i més grans que anam detectant quant a deficiències, poden estar ben segurs que els afegirem al compte que tenint quant a les transferències i quant a les quantitats.

Parlament- tots els grups estaven d'acord en què fos pagat i finançat totalment pel Govern central. Seria un greuge que no podria aquesta comunitat, tal i com està ara, hipotecar-nos. És ver, com deien la Sra. Maria Antònia Munar i altres, que si ens hem d'avançar, tal i com jo vaig expressar ahir en el Parlament, unes quantitats, les avançarem, però no dubtin, senyors i senyores, que les reclamarem, les reclamarem, les avançarem però després voldrem que ens les retornin, perquè abans d'un transferència no és de rebut que aquesta comunitat, tant mancada d'infraestructures i de moltes altres coses en matèria sanitària, hagi de finançar -tal com explicava el Sr. Gascon- altres comunitats com Castella-la Manxa, Extremadura, etc., que sí que tenen unes polítiques macroeconòmiques ben definides i que, evidentment, és un greuge comparatiu amb la nostra.

Quan, per exemple, parlaven d'iniciativa privada,estic d'acord en el fet que tenim una iniciativa privada d'alta qualitat i, en aquest sentit, vull tranquil·litzar perquè jo som consellera de tota la sanitat d'aquest govern, de la pública i de la privada, i com a consellera de tota la sanitat defensaré la pública i defensaré el que estigui bé de la privada. Evidentment, com deia la Sra. Maria Antònia Munar, a la privada hi ha coses que estan bé i que lliurement tots els ciutadans d'aquesta comunitat de les Illes poden elegir el que vulguin, sigui la privada sigui la pública, i en això no ens hi posarem ni farem experiments estranys.

També s'ha parlat aquí de l'hospital d'Inca i després també s'ha parlat de Formentera. He d'explicar que la setmana anterior jo vaig ser a Eivissa i a Formentera per recollir informació sobre les mancances que presentaven les dues illes. Òbviament, i tal com jo també he expressat, les mancances són evidents. En el cas de Formentera li puc comentar que vàrem estar amb el batle de Formentera i que vàrem arribar a un acord, que faríem unes tres etapes: En primer lloc faríem una primera etapa que seria la visualització de les necessitats que tenen; la segona etapa anirà d'avaluar aquestes necessitats, per exemple pediatria, per exemple el cas de la comare, per exemple el cas del fisioterapeuta, etc.; tal com vostè ha expressat, el cas de la Mola, i miraríem de reparar tots aquests temes que he explicat. I la tercera fase, òbviament, seria dur-les a terme una vegada quantificades i amb bons indicadors.

Un altre dels punts en què també tots han coincidit és el de l'hospital d'Inca, i em congratulo del seu suport quant al fet que, pel que fa a l'hospital d'Inca, -ahir també va quedar palès en el

També se'm demanava que tengués, quant al Psiquiàtric, que he expressat les mancances que hi ha tant en el camp humà com el camp d'edificis, sí que he pogut detectar a les altres illes que també les mancances són òbvies i ben grosses. Li puc comentar que tant a les illes menors com a

Mallorca una de les vies que s'ha obert ha estat, primer de tot, conversar amb totes les associacions que se sentien molt dolgudes perquè no se'ls havia fet el cas que elles pensaven que se'ls havia de fer i que agraïen que se'ls començàs a escoltar, perquè pensam que tenen molt a aportar, són associacions que estan molt ben preparades, que duen molts d'any de treball totalment voluntari per a millorar aquest camp, i que en aquesta línia els puc assegurar que les tendrem en compte, tendrem en compte associacions, tendrem en compte els consells, tendrem en compte ajuntaments i, evidentment, des del Govern donarem suport a totes aquestes negociacions i posades a punt.

Quant a drogodependències i sida, els he de dir que en aquesta conselleria de Sanitat estam completament interrelacionats amb la Conselleria de Benestar Social pel que fa als temes que són per una banda socials i per l'altra banda sanitaris, i en aquest cas els he de dir que hi ha una completa comprensió per part d'ambdues conselleries per dur a bon terme tot el que depèn de les dues conselleries.

També se m'ha demanat en els hospitals públics una reunió amb totes les parts implicades. Obviament també hem encetat i hem començat a escoltar tots els sindicats, hem començat a parlar amb l'Insalud, tal i com he expressat jo a la meua presentació, no sols amb l'Insalud d'aquí sinó amb l'Insalud de Madrid, i evidentment tenim clar que els hospitals públics han de ser el que es diu -valgui la redundància- públics, universals, equitatius i per a tothom en les mateixes condicions.

També se'm feia una referència als petits pobles, a les illes menors, als petits centres, que tenguéssim en compte que sempre s'havia fet de Palma cap a altres indrets, i que caldria estudiar el procés invers. No tenguin el més petit dubte que en aquest camp ho tendrem en compte, o sigui, estam completament d'acord que s'ha pogut, en qualque moment anterior, centralitzar-ho d'aquesta forma, però som conscient de les necessitats que hi ha en els petits poblets i que tal vegada fins ara no s'havien recollit com tocava. Millorarem tot això i millorarem tota aquesta atenció i l'estudiarem profundament.

També se m'ha donat suport i fins i tot amplificat el que jo he dit quant al Pla de salut. Quant al Pla de salut estam d'acord en la no participació perquè així ens ho han fet saber tots els col·lectius, és a dir, no ens ho inventam: quan tothom ve a conversar amb nosaltres i ens diuen, associacions, col·legis professionals, professionals, tothom, que no han tengut la possibilitat que recullin les seves consideracions i que, per favor, ara és el moment que les tinguem en compte, és que ningú no s'ho inventa, això és cert, és així, i també estic d'acord amb el Sr. Gascon quant al fet que el Pla de salut no es pot retardar i jo ho he expressat també en el meu discurs: començarem per allà on es pot agafar aquest pla, perquè si no seria una aturada molt gran i no començaríem mai a posar-nos en marxa; tal i com he dit quan acabava volem posar-nos a caminar i a fer feina ben aviat, amb la qual cosa recollirem tot el que sigui salvable del Pla de salut i anirem perfilant i recollint totes les mesures que fins ara no havien estat adequades ni quantificades.

També recollim la descentralització que pateixen les altres illes i que nosaltres hem pogut, en aquest poc temps que duim, comprovar que és així. Tal com deia el Sr. Gascon jo he recollit i he pres bona nota d'aquesta esmena que va ser aprovada dels cinc milions per a fer aquesta enquesta de salut. Com he

anunciat, aquesta enquesta de salut tenim la intenció que comenci aquest proper trimestre.

Quant a les transferències ja també ho he expressat o quant a inversions. Estam totalment d'acord en què el tema inversions ha estat zero, o sigui, ni un duro. I en el tema de les fundacions, en això també tots hi estam d'acord, no ens agrada aquest tema de fundacions que se'ns ha imposat i això està reflectit tant en el pacte de progrés com a cadascun dels programes de cada grup en particular. Evidentment no assimilarem unes transferències si abans ens volen disminuir els llits; els llits, no els deixarem disminuir, primer farem aquest estudi tal com vostè m'indicava.

Quant a l'hospital d'Inca també la proposta que vostè indicava, Sr. Gascon, la llei que es va presentar ahir pel Grup Socialista perquè l'hospital d'Inca sigui pagat i finançat totalment pel Govern central.

Quant al protocol signat pel Sr. Matas i el Sr. Ministre, jo ja he reiterat també que hi ha, i amb aquest tema vaig anar a Madrid, que consideràvem que hi havia una sèrie de punts que s'havien de renegociar, i un dels punts, evidentment, com abans he tocat i han tocat tots els grups és l'hospital d'Inca. Quant al tema que em feia especial menció el Sr. Gascon, el tema sociosanitari, que no s'havia recollit en el pla de l'anterior govern, estic completament d'acord i li vull fer conèixer que ja s'ha presentat que en sis mesos presenti un pla sociosanitari quan en 16 anys, en aquesta comunitat de les Illes, no l'ha presentat ningú, i ara ens donen sis mesos; vagi per endavant. No dubti, Sr. Gascon, que ens ho agafarem molt, molt seriosament i que tendrem bona compte d'aquest tema especial.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Rotger.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Malgrat nosaltres no donam suport al Govern, també ens sumam a les felicitacions i desitjam a la Sra. Consellera i a tot el seu equip encerts perquè, sense cap dubte, els seus encerts seran també els nostres encerts, dels ciutadans d'aquestes illes.

Ha començat vostè, en el principi de la seva intervenció, i semblava més que encara estaven a l'oposició que en el Govern. Nosaltres ens hagués agradat més, d'entrada, que ens hagués parlat ja de les alternatives, dels seus projectes que després, òbviament, ha anat fent he de dir que d'una forma molt generalitzada.

Començaré amb el tema de l'hospital d'Inca, que a més el tenim bastant fresc i que és tema calent, en aquests moments, cosa que em satisfà, perquè que en parlem és que està viu. El que passa és que durant molts d'anys ningú no en parlava, de l'hospital d'Inca; aquí hi ha la diferència d'uns gestors als altres, i cadascú, si vol repassar l'hemeroteca i vol fer memòria, memòria històrica, que a vegades segons quins grups ens treim quan ens interessa, hem de recordar que hi havia un pla director sanitari l'any 87 que es va aprovar per unanimitat del Parlament de les Illes Balears i quedava d'aquesta forma i molt clara: en primer lloc l'hospital de Manacor, en segon lloc l'hospital d'Inca, i en tercer lloc l'hospital que, en tot cas, s'havia de fer segons les necessitats a Palma. Bé, l'any 1993, governant el Partit Socialista a Madrid i, per tant, essent els dirigents de l'Insalud membres d'aquesta formació, varen capgirar la voluntat de les Illes Balears que està representada pel nostre parlament, la varen capgirar; bé, tots sabem que hi havia interessos electorals i, bé, la comarca d'Inca, a la qual en aquest cas com a president també de la plataforma m'honor a representar, idò va quedar totalment decebuda, i aleshores els representants també del consistori d'Inca varen donar la callada per resposta. Eleccions, nou govern, govern central també nou, i reiniciem aquestes converses. De l'Insalud anterior havíem tengut diferents respostes a través de mitjans de comunicació, del secretari d'Estat o del subsecretari, que parlaven que parlaríem de l'hospital d'Inca al cap de vuit o deu anys. Aquesta situació era insostenible i vàrem començar a posar fil a l'agulla: ens vàrem mobilitzar i, efectivament, hi va haver un grup de batles encapçalat pel batle d'Inca que es va enfrontar a la delegada del Govern, del mateix partit, i que si ho hagués de fer o si ho ha de tornar a fer, no li cauran els anells perquè primer són els interessos dels nostres ciutadans que els del partit. Per tant no és una situació kafkiana, sinó simplement saber perquè ens han elegit.

Bé, tenim avui un conveni signat el passat vuit d'octubre de 1998, i nosaltres, nosaltres, sempre hem defensat que aquell que ha de pagar l'hospital d'Inca ha de ser l'Insalud, el que passa és que l'Insalud no ens feia cas i a base de negociar, pressionar, que és absurd perquè la veritat aquestes illes sempre han estat marginades del Govern central, sigui del color que sigui, i nosaltres no serem tolerants amb els que governen actualment, reivindicarem el que ens pertoca i en això sí que estic d'acord amb vostè, com ja vàrem quedar a Inca, ens tendrà al seu costat perquè l'Insalud financiï el cent per cent; l'únic que li vaig demanar, que era el que ens preocupava i podia crear una certa desesperança o bel·ligerància en el nostre cas era que, mentre es renegocia, es negocia, es dialoga, idò que quedàs aturat el projecte de l'hospital comarcal d'Inca. Vostè ho va deixar molt clar a Inca, ho va deixar molt clar en el Parlament i avui ens ho torna a ratificar; per tant, sàpiga que nosaltres estarem al seu costat per a exigir que l'Insalud pagui el cent per cent. El que sí és molt important i també és el que nosaltres li exigim, és que, com ha dit, si han d'aportar les quantitats econòmiques que facin falta ho faran. I òbviament -i en això trob que fa bé- diu que anirà anotant totes aquestes partides que estan avançant i després les reclamarà quan discuteixi les transferències, cosa que em sembla lògica i òbvia. A més li he de dir que el mateix protocol

signat el passat 8 d'octubre, la clàusula catorzena ho deixa molt clar, i ho llegiré així com està escrit: "*Lo dispuesto en los apartados precedentes no menoscabará en ningún caso la financiación que acompañe a las transferencias sanitarias*". Per tant, en el moment en què s'asseguin vostès a discutir les transferències sense cap dubte ha de reivindicar no de l'hospital d'Inca, sinó tot el que fa falta i ens mereixem en aquestes illes nostres.

Dit això he de dir que en aquesta situació de l'hospital tots -potser- no hem estat en el lloc que ens pertocava. Vull recordar, i m'ho va fer recordar un diputat del PSM que ho va dir en una sessió plenària de l'Ajuntament d'Inca, que el Sr. Obrador, aleshores quan era el capdavanter del Partit Socialista Obrer Espanyol, aleshores va dir que, l'hospital, l'havia de fer el Govern balear. També he de recordar que el Grup Socialista d'Inca, a l'anterior legislatura, quan teníem amb nosaltres el Govern balear, deia que el pagassin a mitges, perquè això a la Rioja s'havia fet, etc., etc. Potser tots, tots, no hem tengut el seny, i començ per mi mateix, que ens exigeixen els nostres ciutadans, però el que és cert i segur, i me n'alegr, és que l'hospital comarcal d'Inca va endavant. Per tant, sàpiga, Sra. Consellera, que no polemitzarem i anirem fent feina plegats.

Bé, ens ha parlat vostè de bastants... Bé, en el tema del solar, perquè quedi clar, de dijous a vuit dies va a plenari la modificació puntual del Pla general. Nosaltres tenim un esborrany aquí i aposta ens creava aquests dubtes que li vaig expressar quan ens va visitar a Inca, un conveni, un esborrany de conveni amb Serbasa del passat 17 de maig del 1999, esborrany que no s'ha signat però que també, segons l'Insalud, no s'ha desmentit i, per tant, és viu i no és viu perquè existeix, on quedava aquí, almanco es parlava que les escriptures dels terrenys es posarien a nom de Serbasa mentre no hi hagués aquest consorci que s'ha de crear i del qual encara estam pendents. Per tant, no era l'Insalud, sinó que l'havíem de posar nosaltres a disposició de Serbasa, però bé, no importa que en parlem; crec que el que hem de fer és arreglar el tema del solar, que ho farem el més aviat possible, i després junts, junts, fer possible que aquest hospital l'any 2003, com el pla funcional mateix diu, sigui una realitat.

Bé, vostè ens ha parlat de les seves estratègies, objectius, i sense cap dubte compartim molts d'ells, els compartirem i també hi col·laborarem. Ens parla, entre altres coses, dels canvis de polítiques de consum, polítiques de salut, estratègies, objectius, sobretot incidir molt en l'educació que, sense cap dubte, crec que aquest és un dels camins que hem de seguir. Per tant, nosaltres, quan ens pertoqui, ja farem les nostres aportacions a fi i efecte de millorar, si és possible, aquestes estratègies per arribar a aquests objectius.

Vostè ens ha parlat d'actuacions de consum, que hi haurà coordinació interdepartamental. Ens ha parlat del fet que

hem de tenir un model propi, en aquesta comunitat; sense cap dubte en aquests temes tots hi estam d'acord. El que sí és cert és que tenim una sèrie de dubtes que m'agradaria demanar-li a veure si ens els pot aclarir. Per exemple, com preveu el trasllat del personal del Complex Hospitalari de Mallorca que es contempla en aquest conveni que es va signar el passat 8 d'octubre del 1998? Quines reunions s'han mantingut amb la Creu Roja i Sant Joan de Déu perquè es puguin traspassar a l'hospital Palma II els seus empleats? Què pensa aquesta conselleria fer amb l'Hospital General i el Joan March?

Del Pla autonòmic de drogues veig que quasi no ens n'ha parlat, no sabem si és que dependrà d'una altra conselleria o de vostès. En el cas que depengui de la seva conselleria, quins objectius es plantegen? Pensa modificar o no els plans de drogues?, i si ho pensa fer, en quins termes? Sobre el Pla de salut mental, també li volem demanar si pensa modificar-lo i, en aquest cas, si pensa dur-lo al Parlament. Del Pla contra la sida s'ha dit que aquest pla era insuficient: pensen canviar-lo?, i en quins aspectes és insuficient?, quin pressupost tindrà?

Del Pla de salut de la Comunitat Autònoma vostès han dit que s'havia fet molt ràpidament i que no hi havia participat ningú. Segons els informes que jo tenc, aleshores no era diputat però sí que hi va haver grups de treball en els quals estaven representats molts de sectors, entre els quals hi havia, precisament, el Col·legi d'Apotecaris, al qual vostè pertany. Si el modifica, fa comptes dur-lo també al Parlament? Ens ha dit vostè -ja m'ha contestat- que pensa fer una enquesta de salut, també ens ha dit quan; té prevista ja una quantitat per dur-la endavant?, ja que tenim informes que no és suficient la quantitat que té la conselleria.

Recentment la consellera ha explicat, crec que a Menorca, que no es pot acceptar una transferència de la nostra comunitat per menys de 85.000 milions de pessetes. Ens agradaria saber com ha arribat vostè a aquesta conclusió. Pensa la consellera construir un centre de salut a sa Coma?, quan?, està d'acord vostè amb el seu director general de Sanitat?

Perdoni, és que no l'he entesa gens.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

No, no, si pensa vostè, la seva conselleria, òbviament, construir un centre de salut a sa Coma, quan, i també si està d'acord amb el seu director general de Sanitat.

Vostè ens ha parlat del càncer de mama. Pensa mantenir aquest programa de detecció?, qui el durà a terme, Sanitat o l'Institut de la Dona?

Pensen transferir al Consell Insular de Mallorca la competència en matèria de promoció de la salut i prevenció sociosanitària?

Del Pla de salut, que en tendrem un globalitzat o pensen fer-ne un per a cada illa? De plans de salut, pensen fer-ne un per a Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera o, en canvi, globalitzat?, qui l'articularà, Sanitat, Benestar Social?

Bé, i en relació amb Manacor, efectivament, es va fer amb un Govern socialista, però, Déu n'hi do, què ens va costar, aquest hospital! Esperem que amb el d'Inca no ens passi el mateix.

I en relació amb les fundacions, jo li vull recordar que, segons el director general de Sanitat, el Sr. Pomar, es va manifestar a favor d'aquestes fundacions. A veure si entre vostès ho poden aclarir.

També ens agradaria saber si té dades concretes sobre la insatisfacció dels pacients i funcionament de l'Hospital de Manacor, dels pacients i funcionament de l'Hospital de Manacor.

Els centres de dia d'atenció sociosanitària, de qui dependran?, qui les farà? Alzheimer, sida, discapacitats físics...

Es va arribar a un acord amb el Consell Insular i el Govern de les Illes Balears per deixar de finançar els malalts mentals crònics. Qui pagarà aquest contracte-programa?

També, aleshores, quan el pacte de progrés del Govern d'esquerres estava a l'oposició criticava la creació de l'empresa pública Gesma, en canvi avui pensen que és una eina molt útil per parlar de les transferències, i ens demanam, si ens en pot informar, què ha passat amb la plataforma que va néixer dins l'Hospital General en defensa d'ell mateix (...) desaparèixer quan s'obrí el Palma II.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rotger, per favor, vagi acabant.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Bé, jo crec que ens hem fet bastants preguntes, a la millor ens deixarem alguna en el tinter, però sí que vull acabar dient que sàpiga que els membres del Grup Popular del Parlament donaran suport a totes aquelles decisions que siguin bones per a la nostra comunitat i que ens tendran al seu costat en tot el que sigui defensar els interessos nostres. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rotger. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta.

Sr. Rotger, em perdonarà si en qualque moment em salt qualque qüestió, no tenguí cap dubte en repetir-ho, es que, senzillament, no l'hauré sentit bé, i anirem per feina.

En principi, Sr. Rotger, tenguí ben clar que d'oposició res de res. Tenim ben clar que governam i que l'oposició són vostès. No en dubti, d'això.

Hospital d'Inca. És ver, Sr. Rotger, s'ha parlat molt de l'hospital d'Inca, a més, tots els que som aquí presents, estiguéssim o no en la política activa en aquell moment, la veritat, l'hem vist inaugurat moltes vegades aquell terreny. Hi ha moltes fotos adequades en aquells moments. És veritat això. Per tant, li recorde que, de peus de fotos i de fotos, moltes. Encara ens trobam, com vostè deia i afirmava, que els problemes dels terrenys no estan resolts pel seu ajuntament. O sigui, perdoni que li digui que no veim que, aquests anys, el seu ajuntament hagi tengut tant d'interès a solucionar els problemes dels terrenys, Sr. Rotger.

Em deia també que el 93 es va capgirar la situació i que vostès la varen reiniciar el 96. Tal com recordava la Sra. Munar a la manifestació davant la Delegació del Govern. Realment, quan em parla que el 93 es va capgirar la situació, amb els hospitals, o sigui, Manacor, Palma II, etc., no sé, exactament, a què es refereix, quan parla de capgirar la situació. Tal vegada en aquest moment, si la Sra. Presidenta ho troba adient, podria donar la paraula al Sr. Adolfo Marquès, que en aquells anys ell estava en política activa, perquè ens pugui dir, a tots, què va passar en aquell moment.

Si em dóna permís...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, té la paraula el Sr. Adolfo Marquès.

EL SR. DIRECTOR GERENT DE SERBASA (Adolfo Marquès i Bravo):

Sí, con respecto al hospital de Inca, no conocemos muy bien los cambios de postura que ha habido, lo que sí que sabemos es que, en octubre del año 97, esta cámara aprobó una resolución por acuerdo unánime de todos los grupos pidiéndole al Estado que, a través del Ministerio de Sanidad, construyera el hospital de Inca.

Los cambios que se produjeron después para que en el protocolo de octubre del 98 se decidiera o se escribiera en el protocolo que se cofinanciara entre la comunidad autónoma y el Ministerio de Sanidad no los sabemos. Incluso, al anterior director de Serbasa, que ha sido tremendamente colaborador con nosotros, le hemos preguntado si había estudios previos o si había algún estudio económico hecho por el cual se había llegado a esta conclusión; nos ha dicho que no había ningún estudio y nosotros, desde luego, no lo hemos encontrado.

Si pudiera tocar un aspecto muy puntual de lo que se ha hablado, efectivamente, hay un protocolo no firmado, de marzo de este año, en el cual se dice que la cesión del terreno, hasta tanto que se forme el consorcio, se debería hacer al Serbasa. El protocolo no está firmado; nosotros hemos preguntado también por qué no se firmó, aunque la respuesta no ha sido concluyente, parece que hay dificultades técnicas, que nosotros también expusimos en su día, en la visita a Inca, parece ser que la Seguridad Social -y en esto son ustedes mucho más expertos que yo- solamente edifica en aquellos terrenos que son suyos, por decirlo de alguna manera, y que habría dificultades jurídicas muy importantes para que la Seguridad Social aportara dinero para construir un centro que no fuera suyo.

Hasta ahora, todos los centros, incluido el Hospital de Manacor, se hacen siempre mediante una cesión del terreno a la Tesorería General de la Seguridad Social, porque el Insalud no es más que, con la ley del 78, un organismo dentro de la Seguridad Social. Entonces, a partir de ese momento es cuando el depositario, digamos, el dueño, de los terrenos y de los bienes de Insalud es siempre la Seguridad Social, la Tesorería General de la Seguridad Social.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies.

La Sra. Presidenta m'avisava que consumeix els deu minuts. Intentaré fer més via.

Quant, i que m'hi dóna el seu suport, que l'Insalud pagui el cent per cent, Sr. Rotger, l'hi agraeisc moltíssim, ja ho va dir ahir, i me'n congratul, ens en congratulam, tot el pacte de progrés, d'això.

Quant a l'aportació, tal com vaig expressar, aportarem el que sigui necessari perquè això no tenguí cap retard. És clar, no dubti que negociarem, a mort, que aquest cent per cent sigui pagat abans de les transferències, per l'Insalud.

Em diu que vostè va trobar un contracte de dia 17 de maig a Serbasa que no s'havia signat, de l'any 99, això, evidentment, Sr. Rotger, dia 17 de maig del 99 era just abans de les eleccions, i li diré que això és corrent. Ens trobam no solament amb fotos i papers que començaven a fer-se, convenis i protocols, però que ni tan sols tenien signatura, com el que bé vostè ha esmentat, amb el seu Govern, que era el que hi havia en aquell moment, i amb el Serbasa, que en aquell moment també els pertocava, sinó que també ens hem trobat amb altres protocols, estudis, convenis, que ni sols es feien la foto, tal com he dit, es feia el paper, però ni tan sols s'obria la partida pressupostària.

Per exemple, què vol que li digui, l'Institut d'estudis de la UIB, hi ha un protocol, en què figura l'anterior Govern, en què figura la UIB, en què figura l'Insalud, etc., però, de veritat, en els pressupostos no hi havia ni una pesseta, o sigui, papers sí, però res més.

Quant als canvis...

No sé com vaig de temps, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Li queden cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Molt bé.

Quant a canvis en educació, també em congratul que vostè coincideixi amb mi que s'han de fer uns canvis grossos per poder planificar molt millor el que serà l'educació d'aquesta comunitat de les Illes.

I és ver que hem començat les converses tant amb Creu Roja com amb Sant Joan de Déu per als punts del protocol. També li he de dir que no hem trobat un estudi de planificació anterior, o sigui, efectivament, hem trobat els dos fulls, però una cosa tan seriosa que pot hipotecar la nostra comunitat autònoma, com és aquest famós protocol, se suposa que hauria d'haver darrera un estudi molt ben planificat, molt ben planificat, Sr. Rotger. Miri, no l'hem trobat, ni a la conselleria ni a Serbasa. Quan em vaig entrevistar amb el director territorial de l'Insalud, em va dir que existia, i li vaig demanar, per favor, que me'l fotocopiàs, i a hores d'ara, després de dos mesos, no tenc encara, perquè em va assegurar que eren dos volums molt grossos, res de res.

Quant al tema de drogodependències, li afirm que és un tema que duren a terme la part sanitària, i que ens pertoca, la meua conselleria, i la part social, que pertoca a Benestar Social.

Li diré que la relació és excel·lent, que no serà cap entrebanc, cap improvisació, sinó que farem feina conjuntament i molt bé, donades les bones relacions que tenim.

Quant al Pla de salut de mental, em demanava si pensava fer tres plans de salut, un per cada illa, li diré que ho he explicat molt bé. He explicat que escoltarem, escoltam i ens entrevistam amb totes les illes petites, així com amb associacions, etc., per donar-los cabuda dins el Pla de salut mental que va fer l'anterior Govern; que ells no se sentin que no han estat escoltats com caldria.

Em parla de pressuposts. Sr. Rotger, jo he vingut aquí a explicar les línies de la nostra conselleria en aquests quatre propers anys, però no he vingut a parlar de pressupostos. Vostè sap, perquè vostè també fa molt de temps que està en política, que el tema de pressupostos és posterior i que en podem parlar tot el que desitgem, tant vostè com el seu grup, com tots els que som aquí presents.

Em demana, i això em fa gràcia, que doni la xifra exacta aquesta dels 85 milions de pessetes per al Pla de les transferències, i que d'on els he tret. Idò miri, Sr. Rotger, els he tret d'uns documents que l'anterior conseller de Sanitat, per valor de 21 milions, va encarregar a una assessoria; també em va desconcertar perquè, quan els vaig estudiar, era un bon punt de sortida, i em va reflectir una certa incomprensió que no utilitzàs aquells documents, que ens havien costat, a tots nosaltres, 21 milions de pessetes, ho repetesc.

Quant al Sr. Pomar, la veritat és que no sé què vol dir, tal vegada li hauríem de donar la paraula. Sí que li puc constatar, quant al que em pertoca, que les relacions amb tot el meu grup són excel·lents, són molt bones, immillorables i que estam completament d'acord.

Si el Sr. Pomar vol afegir qualche cosa...

No sé a què es refereix, però si amb això li va bé, li puc assegurar, Sr. Rotger, que la relació és excel·lent i estam d'acord.

Em demana per dades d'insatisfacció entre els pacients de l'Hospital de Manacor. És així, Sr. Rotger, que m'ho ha demanat? Que més voldria jo que me les donassin! No, no me les han donades perquè, com vostè sap, el terreny de l'Hospital de Manacor no em pertoca, i encara que ja hi hàgim fet presència com a patronat, no ens han donat mai aquestes xifres, no ens les han donades mai; no sé si no les tenien o si és que tampoc no s'hi han trobat.

I quant a Gesma, li diré que ens hem trobat amb aquesta organització, amb aquesta..., que varen organitzar, i que als dos mesos d'haver-ne pres possessió, hem d'estudiar profundament què farem tant amb aquesta organització com amb les funcions que donarem i que volem prioritzar a Serbasa.

No sé si ha quedat satisfet, si vol saber res més, si vol contestar res més.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

Rèpliques i contrarèpliques, si és el cas, per un temps de cinc minuts com a màxim.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Seré molt breu.

En primer lloc, quan la Sra. Consellera ha donat la paraula al Sr. Marquès, no ha contestat el Sr. Marquès al que realment interessava, què era el que es va capgirar l'any 1993. El Sr. Marquès ens ha parlat ja del Parlament, d'una moció de l'any 1997, i jo li puc dir el que va passar el 93, que es va capgirar l'ordre del prioritats del Pla director sanitari a les Illes Balears, és l'únic que va passar. Manacor, primer; segon, Inca; tercer, l'hospital II. Això és l'únic que va passar, que es va capgirar això. Això és el que jo volia dir amb aquesta expressió.

També voldria dir... Si la presidenta vol intervenir, no tenc cap problema.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Pla de salut. bé, jo la informació que tenc és que varen ser escoltats molts de grups, molts. M'agradaria saber, si és possible, quins grups són, quins sectors són els que no varen ser escoltats. Crec que seria interessant saber-ho.

Quan parlem de pressuposts... Avui la matí he tengut un plenari també molt semblant a aquest. L'oposició demana i qui està al Govern fa feina i després ja donarà explicacions. Però quan parl de pressuposts, és aproximació, si ens pot donar una pinzellada en segons quins temes. Només era en aquest sentit.

Bé, i en el tema que hem parlat de finançament. Efectivament, si, realment, els estudis seriosos són de vuitanta-cinc mil milions de pessetes i vostè creu que són aquests vuitanta-cinc mil milions de pessetes els que hem de reivindicar, sàpiga que tant si són vuitanta, com setanta, com noranta, ens tendrà al seu costat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rotger. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Bé, en primer lloc, Sr. Rotger, els 85 milions... Jo li deman ara que no em capgiri el que jo he dit. O sigui, jo li he explicat que vaig trobar, del meu antecessor en el càrrec, aquest informe o estudi. Evidentment, nosaltres el refarem i estudiarem més profundament de quina quantitat s'ha de partir, perquè no volem forats com els que ens hem trobat a educació, com molt bé explicava aquí la Sra. Diputada, la Sra. Munar.

Quant al Pla de salut, vostè vol saber els sectors. Miri, els cinc partits que som aquí presents, tots, hi vàrem presentar esmenes, no se'ns en va recollir ni una. Els sindicats estan decebuts perquè tampoc no se'ls va recollir ni una sola recomanació. Sectors, vostè ha estat molt agut quan ha explicat el meu propi col·legi professional, jo li he de dir que també l'he rebut en representació i que em varen dir que tampoc no s'hi havien sentit representats. O sigui, què vol que li digui, Sr. Rotger, això és el que em diuen, o em menteixen o els mentien, a vostès.

I no sé si el Sr. Marquès vol la paraula, i si la Sra. Presidenta és tan amable de donar-nos-la...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, té la paraula el Sr. Marquès.

EL SR. DIRECTOR GERENT DE SERBASA (Adolfo Marquès i Bravo):

Sí, primero quisiera pedir perdón porque, la verdad, estaba distraído calculando los ochenta y cinco mil millones y en ese momento no sabía el alcance de la pregunta.

Efectivamente, en el año 93 hubo un cambio en las prioridades. Este cambio fue solicitado, en su época, por el Ministerio de Sanidad, el Insalud, a la conselleria. La conselleria tiene las facultades de planificación por ley, y le fue solicitado que se diera más prioridad al hospital de Palma con una serie de argumentaciones, además ahí sí que hay informes muy gordos, argumentaciones sobre que era más necesario descongestionar Son Dureta en aquel momento, muy prioritario.

La conselleria aceptó estas argumentaciones, si bien nos dijo bien claro -entonces yo estaba en el otro lado de la mesa, digamos- que no renunciaba al hospital de Inca, pero tampoco me gustaría hablar de una persona que ha fallecido y que para mí tiene un enorme respeto, pero fue así.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Marquès.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Sra. Presidenta, jo podria contestar molt bé al tema de sa Coma, però ja que tenc el meu director general de Sanitat, el Sr. Pomar, aquí, si vostè és tan amable, m'agradaria donar-li la paraula quant a aquest tema concret que se m'ha demanat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Pomar.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE SANITAT (Josep Maria Pomar i Reynés):

Respecte del tema de sa Coma, sa Coma té una unitat sanitària des de l'any 91, ubicada a una caseta d'obres de la urbanitzadora de sa Coma, qui la va cedir per a centre. Té unes condicions deplorables, està en molt mal estat. Hi passa diàriament consulta un metge i una infermera. I per part de l'ajuntament, repetidament, s'ha demanat subvenció per fer un nou centre.

Quan jo feia quinze dies que era director general, la consellera em va enviar a sa Coma, juntament amb el president de la comunitat perquè poguéssim visitar el municipi i, al mateix temps, veure un solar que l'ajuntament ofería on l'ajuntament tenia intenció de construir un centre sanitari amb altres instal·lacions, de les qual no em record, pròpies de l'ajuntament.

Per tant, la pròpia consellera va ser qui va em indicar que fes aquesta visita amb el president.

Nosaltres continuam pensant que sa Coma necessita un nou centre, que es reformi el que hi ha, i en cas que l'ajuntament prengué la iniciativa, la conselleria subvencionaria l'ajuntament, com fa amb tots els ajuntaments que construeixen centres sanitaris.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pomar.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

La Sra. Presidenta, molt amablement, m'apressa perquè acabi. Jo vull donar les gràcies a tots els presents, tant si són del grup del pacte de progrés com de l'oposició, i que si m'he deixat qualque pregunta o qualque qüestió, en el temps que em sigui possible la contestaré, sempre que vagi bé.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Sra. Presidenta, una qüestió d'ordre. Si és possible contestar al Sr. Marquès.

LA SRA. PRESIDENTA:

S'ha exhaurit el torn d'intervencions.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Al Sr. Marquès, que ha intervengut dues vegades.

LA SRA. PRESIDENTA:

S'ha exhaurit el torn d'intervencions.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

És per aclarir allò darrer que m'ha dit. Per aclarir-ho. Seré molt breu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pot parlar un moment, si vol.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Molt amable, Sra. Presidenta.

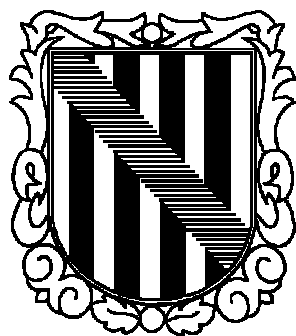
Jo vull recordar al Sr. Marquès, i li agraesc que ho hagi recordat, que va ser el Ministeri de Sanitat qui va instar el Govern de les Illes a capgirar aquesta situació, a mi m'agrada dir-ne així perquè va ser, per a nosaltres, molt fort. També record que quan el Govern d'aquestes illes ho va acceptar, i hi ha l'hemeroteca, i es diu: o fem l'hospital II o no en fem cap. Davant aquesta situació, que va ser també bastant debatuda en el plenari nostre, de l'Ajuntament d'Inca, on es reivindicava l'hospital d'Inca, però, òbviament, de no fer-ne cap a fer l'hospital II, de Palma, sense cap dubte, estàvem d'acord que es fes l'hospital II de Palma, però la comarca d'Inca, aleshores, es va quedar sense hospital.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada exhaurit el debat i l'ordre del dia de la sessió d'avui, aquesta presidència agraeix la compareixença de l'Hble. Sra. Consellera de Sanitat i Consum i de tots els membres.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA